

решіе-то си кое-то тя имаше при Госпожа Милинъ да иде, за коя-то она отъ всы бѣ научила, колко е добродѣтелна и челоуколюбива. Она, безъ да знае, на сама Госпожа Милинъ говоряше, коя-то слушаше да я похваляватъ съ таковъ начинъ отъ кой-то тя неможеше да ся сомни че я ласкаятъ. Тая добра Госпожа, преди да ся яви на путешественница-та, поиска да ся посмѣе малко съ нейно-то смущеніе. “Тая, Госпожа Милинъ, рече ѝ она, коя-то “толкози ти хвалятъ, не е толкози благодарѣ- “телна, колко-то тебе ся чини. Ако искашъ “да повѣрвашъ и искашъ съ мене да дойдешъ, “азъ ще тя подаря съ едно много по добро “прибѣжище.”

Споредъ всичко-то добро кое-то въ гостинница-та за Госпожа Милинъ бѣха казали, Пра-сковія взе лошо едно понятіе за нова-та нейна знакомка; и послѣдува безъ да смѣе да ся откаже нито да приеме предложеніе-то ѝ. “Въ “прочемъ, рече ѝ Госпожа Милинъ като я “виждаше ступки-те си да окжснява, ако толи- “ко искашъ при тая Госпожа да идешъ, ето “кѣща-та тука близо: нека у дома ѝ влѣземе, “ты ще видишъ какъ ще тя приематъ; но о-